

hvor en eller flere af deltagerne i virksomheden er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, og som skal medregne deres andel af virksomhedens overskud i den skattepligtige indkomst, medmindre, der blandt deltagerne i virksomheden er fysiske personer, der hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk.

Et fast forretningssted er som oftest det sted, hvor virksomheden fysisk har placeret sig i form af en butik, kontor, udsalg, værksted, fabrik eller lignende. En postadresse er ikke nok til at statuere fast forretningssted. I grænsetilfælde beror der på en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder, hvorvidt en virksomhed kan anses for at have fast forretningssted her i landet.

Efter bestemmelsen er kredsen af virksomheder, der skal stille sikkerhed for tilsvarende afgifter m.v., blandt andet afgrænset til selskaber m.v., der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, eller § 2, stk. 1. Bestemmelserne i selskabsskatteloven indeholder regler om beskatning af aktie- og anpartsselskaber, andelsselskaber, gensidige forsikringsforeninger, investeringsforeninger, erhvervsdrivende fonde og foreninger m.v. samt selskaber m.v. af samme art med hjemsted i udlandet, der er skattepligtige her i landet. Sikkerheden skal således stilles, uanset om virksomheden er hjemmehørende i Danmark eller udlandet. Eksempelvis vil en filial af et tysk aktieselskab (GmbH), der etablerer et fast forretningssted i Danmark, være omfattet af bestemmelsen.

Herudover foreslås det, at der i situationer, hvor virksomheden er f.eks. et interessentskab eller kommanditselskab, skal stilles sikkerhed, når deltagerne i interessentskabet eller komplementaren i kommanditselskabet er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, eller § 2, stk. 1 eller 4. Bestemmelsen skal ses på baggrund af, at interessentskaber og kommanditselskaber skatteretligt ikke er selvstændige skattesubjekter. Skattepligten påhviler ikke interessentskabet m.v., men de enkelte interessenter. Samtidig forhindres, at to udenlandske selskaber med beskeden kapital kan undgå sikkerhedsstillelse ved at danne et interessentskab og lade dette etablere en filial her i landet. Interessentskaber, hvor den ene af deltagerne er en fysisk person, som hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk med interessentskabet, omfattes ikke af reglerne, uanset om de øvrige deltagere i interessentskabet er selskaber m.v.

Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til forskellen mellem 125.000 kr. og virksomhedens formue, opgjort efter reglerne i selskabsskattelovens

§ 14, stk. 2-7, men kun for beløb over 15.000 kr. Der foreslås således en generelt gældende bundgrænse på 15.000 kr.

Reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, vedrører opgørelsen af formuen i andelsforeninger, hvis formål er at fremme mindst 10 medlemmers fælles erhvervmæssige interesser m.v. Efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2, opgøres virksomhedens formue som virksomhedens aktiver med fradrag af virksomhedens passiver. Ved opgørelsen af formuen ses der bort fra goodwill og lign. immaterielle rettigheder og suspensivt betingede rettigheder samt brugsrettigheder eller krav om periodiske ydelser af offentlig eller privat karakter, der er tillagt virksomheden, og som ikke kan overdrages. Herudover ses der bort fra den del af indkomstårets overskud, der som dividende eller efterbetaling udloddes for det pågældende indkomstår, samt andele i andre andelsforeninger omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 3. Virksomhedens aktiver og passiver medregnes efter stk. 3 til handelsværdien på registreringstidspunktet, medmindre der er fastsat andre regler herfor, jf. lovens § 14, stk. 4-7. Reglerne, der er anset for egnede til at afgrænse grundlaget for told- og skattemyndighedernes kreditrisiko, foreslås anvendt som grundlag for opgørelse af virksomhedernes formue. I tilslutning hertil bemærkes, at skatteministeren foreslås bemyndiget til at udstede nærmere regler om bl.a. dokumentation af formuen i hvilken forbindelse, der bl.a. kan fastsættes regler om, at formuen kan dokumenteres ved en erklæring fra en registreret eller statsautoriseret revisor.

Som udgangspunkt skal det i forbindelse med hver registrering vurderes, om der skal stilles sikkerhed. Har eksempelvis en virksomhed opfyldt formuekravet i forbindelse med registreringen som indeholdelsespligtig for A-skat, skal der ske fornyet vurdering heraf, hvis virksomheden et halvt år efter ønsker at blive registreret som lønsumsafgiftspligtig. Har en virksomhed stillet sikkerhed for ét registreringsforhold, skal der, under forudsætning af at sikkerhedsstillelsen fortsat er i kraft, ikke stilles yderligere sikkerhed for øvrige registreringsforhold, uanset om de enkelte registreringsforhold etableres på forskellige tidspunkter.

Kan der også kræves sikkerhedsstillelse efter momslovens § 62 (trip-trap-træsko modellen) skal sikkerhedsstillelsen som minimum opfylde kravet i den nye § 62 b. Overstiger sikkerhedsstillelsen efter § 62 en sikkerhedsstillelse efter § 62 b, fastsættes sikkerhedsstillelsen efter reglerne i § 62.

Virksomheder, der pålægges at stille sikkerhed, kan ikke registreres for skatter og afgifter, før kravet er opfyldt. Et krav om sikkerhedsstillelse skal meddeles